

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1842

гр. София, 19.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **11270** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби против решение № РС-129-(1)/05.10.2022г. на председателя на Патентно ведомство (ПВ), подадени от:

- Internet group d. o. o. Beograd, С.,
- „Тесла холдинг“ АД, Ч..

С решение № 64/04.01.2024г. е отхвърлена първата жалба и оспореното решение е отменено в останалата му част, а ПВ е осъдено да заплати на втория жалбоподател сумата 8263,13 лв., представляваща разноски по делото.

В частта относно последните е поискано изменение на решението с молба от процесуалния представител на ответника, постъпила на 25.01.2024г. От „Тесла холдинг“ АД на 16.02.2024г. е постъпило становище, в което са изложени доводи за недопустимост, а по същество – неоснователност на искането.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав намира, че искането е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове, разпоредбите им следва да се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. Тълкуването на правилата относно разноските, установени в чл.143 АПК не разкриват основание за извод, че е възможна хипотеза, при която разноските на подателя на основателна жалба следва да се носят заедно от издателя на отменения акт и от заинтересованата страна, за които той е бил благоприятен. Изрично се посочва в

чл.143, ал.1 АПК, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откажа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разносните по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В случая вторият жалбоподател е оспорил тази част от решението, която е неблагоприятна за него и съответно, за тази част той има правен интерес от оспорването. След като то е основателно, ответникът дължи в цялост възстановяване на разносните. В същата си част решението е благоприятно за първия жалбоподател, но тъй като решението е отменено в тази част, в случая за Internet group d. o. o. не е приложима разпоредбата на чл.143, ал.4 АПК. Систематичното и логическото тълкуване на последната, както и на останалите разпоредби относно разносните, не разкриват основание да се приеме, че Internet group d. o. o. следва да понесе заедно с ПВ разносните на „Тесла холдинг“ АД. Последното би имало право на разноски поради това, че оспореното решение в частта, оспорена от Internet group d. o. o. е благоприятно за него, която жалба е отхвърлена, в случай, че „Тесла холдинг“ АД не е също жалбоподател. Това е така, тъй като едно и също лице не може да участва в едно и също производство в две процесуални качества.

Що се отнася до прекомерността на възнаграждението, в решението са изложени мотиви, че страните разполагат със свобода на договаряне и не дължат да уговорят възнаграждение в минималния размер, допустим съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, нито в близък до този минимум; в случая, платената сума за адвокатско възнаграждение представлява равностойността на 3000 евро, която не е прекомерна с оглед обема и спецификата на предмета на делото. В допълнение следва да се отбележи и, че обстоятелството, че по делото се разглеждат две жалби с противоположни интереси и само по себе си допринася за неговата сложност. По изложените съображения, възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането, направено с молба от 25.01.2024г. от председателя на Патентно ведомство за изменение на решение № 64/04.01.2024г. по адм. д. № 11270/2022г. на Административен съд София град, Второ отделение, 32 състав, в частта, с която Патентно ведомство е осъдено да заплати на „Тесла холдинг“ АД, Ч., чрез адв. В. Х. Л., сумата 8263,13 лв. (осем хиляди двеста шестдесет и три лева и тринадесет стотинки) – разноски по делото.

Определението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: